

dem, der hidtil have gjort sig gjældende fra begge Sider, vandt Lovskraft.

Bs. hørning: Det var mig meget kjært at høre den ærede Minister komme ind paa det Gebeet, han nu har betraadt; det er aabenbart et meget vigtigt Gebeet; thi det deler imellem, hvad der er Lov og hvad der er Administration. Jeg troer, at det ærede Ministerium overtræder sin Berettigelse, naar det indstiller til Hs. Majestæt at give Resolutioner, som gaae imod de bestaaende Love (Sidenrigsministeren: Det er ingen Lov, der her er Tale om!). Jeg beder om Forbælgelse; det er en Lov saa fuldstændig, som en Lov kan være; det gaaer ikke an saaledes at taxere for Lov og Anordning, hvad man vil. Jeg vil sige den ærede Minister, at jeg ganske deler hans Ansæelse, at under den ministerielle Ansvarlighed kunne Betingelserne for, hvorledes Embedsmændene skulle kunne blive ansatte eller ikke, ikke forstandigvis afgjøres ved Lov, men der kan fra Lovgivningens Side sættes en Begrænsning, som siger, at Statens Midler kun kunne anvendes til at lønne Personer, som have de og de Egenskaber, hvorimod Alt, hvad der ibrigt vedkommer Ansættelsen, ligger, tilligemed Ansvarligheden for Ansættelsen, hos Ministeriet. Men ved den ærede Minister, hvad der saa maa skee? — Jeg skal strax vise, at Forskjellen mellem den administrative og lovgivende Virksomhed ligger klart for. Loven af 26de Januar 1821 hed Forordning, da den kom ud, og er optaget imellem Forordningerne og er derfor nu Lov; den kan kun nu afflaffes som Lov og da atter fremtræde administrativt, om Hs. Majestæt vil det, som en kongelig Anordning. Der er mange Ting, som maae bestemmes ved kongelige Anordninger, og som ikke kunne fastsættes ved Lov, men naar de i Fortiden ere fastholdte ved Lov — og det er en af de store Vanskeligheder, der ofte har været omtalt, at dele imellem hvad der er fastsat ved Lov og hvad ikke — saa kunne de kun afflaffes ved en Lov, og dersom den ærede Minister fremkommer med et Lovforslag til at afflaffe Loven af 26de Januar 1821, saa skal jeg være villig til at give min Stemme dertil og gjøre Alt, hvad jeg kan, derfor; thi saa naaer jeg netop, hvad jeg

forlanger. Jeg paalægger i mit Forslag ikke noget Positivt, jeg negerer kun en Bestemmelse, som efter min Mening ikke mere bør være bindende for Administrationen; jeg frigjør Administrationen for et Lovbaand. Jeg sagde, at jeg skulde gjøre opmærksom paa, hvor Grændsen er draget, og den er netop draget ved de 2 Examina, som her ere stillede ligeoverfor hinanden. Den statsvidenskabelige Examen bestaaer ikke ved en Forordning, men den bestaaer ved en Placat. Sa jeg ved meget godt, at den ærede Minister vil sige, at naar vi undersøge den hele Række af Bestemmelser, saa vil det være meget vanskeligt at finde Grændsen, men imidlertid er dog den nærmeste Grændse den, at Forordningen staaer for os som Lov, og Placaten kunne vi finde os i og betragte som en kongelig Anordning. Det er en af de meget store Vanskeligheder, som vi ofte have seet giver Anledning til meget store Misgreb, at man har sagt: Ja, den Forordning ville vi betragte som administrativ, og saa har man handlet, som om den ikke var Lov, hvorimod man i andre Tilfælde med Hensyn til lige saa administrative Bestemmelser har sagt: Vi kunne ikke inblade os paa at forandre dem, der bestaaer en Lov, som vi ere bundne ved, og den kan kun forandres ved Lov. Hvad vi maae holde fast ved, det er, at Alt, hvad der som Forordning ligger bagved 1848, det kan Administrationen kun frigjøre sig for at betragte som Lov ved at erholde en Lov derfor. Dersom man ikke drager denne Grændse, vil der blive den fuldstændigste Vilkaarlighed. Der er altsaa, saavidt jeg skjønner, ingen Uenighed mellem den ærede Minister og mig; — jeg kjender jo ikke Forsamlingens Mening, da dette Punkt aldrig har foreligget til Afstemning. Jeg er enig med den ærede Minister i, at Examensvæsenet Intet har med Lovgivningen at gjøre, og at Embedsansættelser, navnlig de her omhandlede, og altsaa Bedømmelsen af de Egenskaber, Vedkommende er i Besiddelse af eller skal være i Besiddelse af for at beklæde en Post, bør være en Administrations sag, men det er for Diebliffet en Lovgivnings sag, og naar det ærede Ministerium har indstillet Noget, som ikke havde Examen med den bestemte Charakter, til Ansættelse i noget Embede, hvortil den juridiske